

на самага Отона IV навлѣзли въ Франция откажъ сѣверо-истокъ. Филипъ съ баронити си и съ милицията на градове ти бодро посрештналъ Отона, и се ударилъ рѣшително съ него при Бовина (близу до градъ тѣ Лилъ). Въ врѣме то на тая битка Филипъ испадналъ въ срѣдата на нѣмската пѣша войска; единъ нѣмецъ съ кука та на коние то си го свалилъ отъ конь тѣ, и кралъ тѣ падналъ на земя та; нѣ негово то рицарско облѣкло било толкова дебело покривало отъ стомана, штото неприятеле ти напуста се мъчили да го прободътъ. Между това пристигнали Французи, и освободили кралъ тѣ. Неприятеле ти били разбити (1214 г.). Побѣда та при Бовина има голѣмо значение: тя отблъснала страшно то навлизане на другоземцити, и пробудили въ французскій народъ патриотическій духъ, съзнание то на единство то си и почитане то на царскій родъ на Капетингити. *)

На врѣме то на Филипа Августа се повдигали кръстоносни походи срешта Албигойцити, и нѣкои области на Южна Франция се присѣединили на владовишта та на кралъ тѣ. А богатото Тулузско графство било придобито въ цароване то на Людовика IX (внукъ на Филипа Августа).

*) Филипъ Августъ много помогналъ оште да се украси Парижъ; между друго то на негово врѣме е турено основание то на Парижскій университетъ и се подкачилъ градежъ тѣ на прочутий палатъ Луврѣ. Нѣ и той, както и други ти европейски владалци, испиталъ на себе си духовно то могушество на папа Инокентий IV. Филипъ се оженилъ за датска та кнегиня Ингебурга, а послѣ се разоставилъ съ нея и се оженилъ за друга жена. Невинно докачена та Ингебурга се оплакала на папата. Инокентий се застъпилъ за нея и обявилъ разоставене то незаконно. Филипъ най-напрѣдъ се противилъ; нѣ папата произнеслъ интердиктъ надъ негово кралство; църковна та служба навсякъдѣ се вдигнала и чърковити се затворили; народъ тѣ повдигналъ шумъ оште повече, заштото въ тая работа папата ималъ право. Филипъ се принудилъ да се смири, и си велъ пакъ Ингеберга.